

ESPERANTO - GRUPO

Ciño-Santa Ana (Asturias)

HISPANUJO

HELECO

MONATA BULTENO

BOLETIN MENSUAL

AÑO II

JULIO-AGOSTO 1954

NUMERO 11-12

IMP. LA MODERNA - SAN

POR fin, amigo lector y samideano, salimos de nuevo a la palestra, después del forzoso silencio que nos impuso una seria avería en nuestra multicopista. Ni qué decir tiene que nuestro intento de superarnos no ha disminuido ni un ápice por ese contratiempo. Seguimos la misma norma de servir lo mejor posible los intereses de nuestro Grupo y del esperantismo mundial, y en nuestro afán de presentar a todos nuestros lectores una publicación digna del sacrificio que en esta habéis depositado todos (¿con qué mejor moneda puede ser pagada la ingrata labor del remotor de HELECO?), toda mejora que en este modesto boletín podamos hacer nos parecerá poca. Bulle actualmente en nuestras cabezas un hermoso proyecto... Pero de esto ya hablaremos más adelante. Por hoy nos limitaremos a pedir su perdón por esta... ausencia involuntaria y, como no somos amigos de vanas palabrerías, ponemos manos a la obra. Abra, pues, este ejemplar, que viene a llenar el vacío de dos meses de silencio, y conviértete en juez nuestro.

SAMIDEANO: PORTU CIAM LA VERDAN STELON!

-¡CAMARADA, cuánto tiempo sin verte! Ha estado V. en Venezuela, ¿verdad?

-¡No me hablo V. en Venezuela, hombre! Me han tenido durante los últimos meses de verano tirado en el fondo de una multitudista, por unos mil apuros. Tengo el cuerpo lleno de cicatrices producidas por golpes de martillo, arroyos de destornillador y qué se yo cuántos instrumentos más. ¡No quiero ni acordarme! Menos mal que todo ha sucedido en beneficio del Esperanto, por el que siempre estoy dispuesto a sacrificarme.

-Verdaderamente, tiene V. madera de apóstol. Bien. ¿Qué novedades hay en el mundo esperantista?

-Muchas, amigo mío, muchas. Realmente, en el mundo esperantista siempre hay novedades, porque es un mundo real y palpitante, habitado por personas de carne y hueso que piensan y trabajan, y no un mundo de locos o utópicos, como muchos se imaginan. Mire: no es necesario que me haga preguntas, porque hoy tengo cierta prisa. Yo le pondré al corriente de lo más sobresaliente sucedido en estos últimos meses, y así abreviaremos esta entrevista. ¿No le parece?

-De acuerdo.

-Pues vamos a ello. En la ciudad brasileña de Curitiba se ha celebrado, en el cuadro de las solemnidades organizadas para conmemorar el Primer Centenario de la Emancipación Política del estado de Paraná, el XIV Congreso Brasileño de Esperanto, del 7 al 14 de enero, con asistencia de representantes oficiales de estados brasileños. Este Congreso, cuya solemne apertura tuvo por escenario el aula de Jurisprudencia de la Universidad de Paraná, fué presidido por el Profesor J. B.

Melo de Sousa. Durante su apertura hizo uso de la palabra el Jefe del Estado, Dr. Bento Munhoz da Rocha Neto, Presidente de Honor del Congreso. Durante el Congreso se celebró una misa en la Catedral, oficiada por el Padre Francisco de Borges Leal, con sermón y cantos en Esperanto. Muchos periódicos de la ciudad publicaron artículos, fotos e información del Congreso, y el Instituto Brasileño de Geografía y Estadística editó un lujoso folleto ilustrado, "Urbo Curitiba" ("La ciudad de Curitiba"), en Esperanto, el cual constituye el sexto volumen de la serie "Brazilaj Gefurbaj" ("Ciudades Brasileñas").

Roma, el Profesor y Padre Franciscano Modesto Carolfi enseña el Esperanto a un grupo de jóvenes padres franciscanos. La Universidad Popular de La Haya anuncia la apertura en el próximo mes de octubre, de cursos de Esperanto. En la dirección del Magisterio se preguntó. Por otra parte, nos hallamos ahora en la época de más actividad de la vida esperantista europea, pues ignorará V. que, durante los últimos meses de verano, se celebran en todos los países los respectivos congresos nacionales de Esperanto, más el del Universal, que, como ya sabe V., tendrá su sede en Haarlem, la bella ciudad holandesa.

Sóloamente se celebran dichos congresos, sino también los de esperantistas ferroviarios, esquiadores, católicos, filatelistas, maestros, etc.

-Bueno, don Solano, no deje V. de darne informes amplios sobre esta materia cada vez que nos encontremos, que me está interesando cada día más. Y, ahora, hasta la vista.

-Hasta la vista, no sé cómo "hija la vida" ya se la ha olvidado.

-Es verdad! Perdones: "hija la vida!"

INFORMES OFICIALES

HE aquí los principales acuerdos tomados por la Junta Directiva en sus reuniones de los días 17 de junio y 31 de julio:

Crear y hacer imprimir el carnet de socio del Grupo, conteniendo el Reglamento del mismo, haciendo un pedido de 300 ejemplares.

Nombrar delegado del Grupo en San Martín de Podes (Avilés) a D. Carlos Señorán Sánchez, maestro nacional de dicha localidad.

Hacer una fotografía de la actual Directiva para su publicación en la prensa esperantista.

...

En la primera de dichas reuniones se procedió al primer sorteo de anticipos reintegrables, correspondiendo reintegrar los siguientes:

Serie A, de 25 pts.: Números 2 y 5, de D. Aurelio Alvarez Riera; número 28, de D. Bienvenido Fernández Fernández, y nº 35, de D. Marcelino Sango Sánchez.

Serie B, de 50 pts.: Núm. 12, de D. José-María Antuña Rodríguez, y núm. 14, de D. Carlos Alvarez Fernández.

Y en la reunión del 31 de julio, resultaron favorecidos los siguientes:

Serie A: Núm. 10, de D. Aurelio Alvarez Riera; núm. 15, de D. José Fernández Alvarez; núm. 25, de D. Bienvenido Fernández Fernández, y núm. 30, de D. Jesús Alonso Rodríguez.

Serie B: Núm. 13, de D. Carlos Alvarez Fernández, y núm. 16, de D. José-María García Iglesias.

Todos estos sorteos se verifican siempre en presencia de un socio cualquiera, no perteneciente a la Directiva, que actúa como testigo.

BIBLIOTECA

ULTIMAMENTE se han registrado las siguientes entradas en nuestra Biblioteca:

El núm. 11 de SOCIEDAD URUGUAYA DE ESPERANTO, órgano de la misma, en español y en Esperanto.

"Vagabondo kaj Sinjorino", novela de Walther Kloeffer, en Esperanto.

Esta novela nos fué enviada por el Redactor de HEROLDO DE ESPERANTO como premio obtenido por el Grupo en uno de los concursos de dicho periódico.

NI GRATULAS...

...nian samideanon Alfonso Escamilla Roa (HEB delegito en Págalajar, Jaén) kaj lian edzinon Felipa Hayas, pro la naskigo de Garza Milán. Rozo María. Longan feliceŝan vivon al ŝi!

KAJ NI DANĜAS...

...al s-ano Juan Gironés, denuncinte de du pesetoj por nia kara HELECO, kaj sendos varbante de abonantej por ni.

"LIBE" APELACIAS AL VIA HELECO!

LAŬ peto de la Sekretari de LIBE (LIGO INTERNACIA DE BLINDAJ ESPERANTISTOJ) ni aperigos la jenan anoncon:

La Ligo Internacia de Blindaj Esperantistoj celas:

- Propagandi la praktikan uzadon de Esperanto inter la kutonda blindularo.
- Instigi la naciajn blindulinstitutojn al instruado pri Esperanto.

c) Sur bazo de la gefrateco uluigi la blindularon en la tuta mondo, por ke ili komforte povu aspiradi al sort-plibonigo.

d) Pligrandigi sian Internacian Esperanto-bibliotekon pere de esperantlingva literatura kaj prunte disponigi ĝin al blindul-esperantistaro.

e) Arangi ĉiujarajn internaciajn kongresojn en la kadro de UEA-kongresoj.

f) Reprezenti la tutmondan blindularon dum oficialaj okazoj.

Por efektiviĝi ĉion ĉi tion la Ligo bezonas monon, sed pro tio, ke la blindul-esperantistaro relative estas malgranda kompare al vidul-esperantistaro, la Ligo ne disponas pri sufiĉe da financaj rimedoj por efektiviĝi ĉion. Pro tio Libe kuraĝas ĝentile peti financon helpon al viaj vidulaj samideanoj.

Tiuj, kiuj bonvolas finance subteni Libe-on, povas fari tion, ĉu sendante respondkuponojn aŭ ĉekon rekte al la kasisto de Libe, s-ro Alb. Baerveldt, Schippersstraat 31, Rotterdam, Nederlando, aŭ pere de la jenaj pagservaj delegitoj de Libe:

Anglio: S-ro P. Wallace, 52 Westacres Crescent, Newcastle-on-Tyne 5.

Danio: S-ro Poul Glygaard. Grøndahlsevej alle 72, København Ø.

Finnlando: S-ro Oskari Lehtivaara, Aleksis-Kivenkatu 22, Helsinki.

Francio: S-ro Raymond Gonin, 7 rue des Platanes, Lyon III.

Germanio: S-ro Joseph Kraitsz, (220) Köln-Ehrenfeld, Philipsstrasse 67.

Hispanio: S-ro Demaso Mielgo, calle Antonio Trueba 8, Sestao (Vizcaya).

Italio: S-ro G. Vessio, Corso Giulio Cesare 118, Torino.

Nederlando: S-ro H. Delver, P. Versteegstraat
65, Bussum.

Svedio: S-ro Herald Thilander, Stocksund.

Esperante, ke vi ĉiuj bonvolu subtenadi la
celon de Libe, mi restas altestime:

O. Lehtivaara,

La Sekretario,

BEDAŬRINDAJ SIMPATIANTOJ!

PRI la temo: "Kiu estas Esperantisto" en la
n° 8 de HELECO, permesu, ke ankaŭ mi faru kelka-
jn proponojn.

Mi nur estas "simpatianto" aŭ "samparolanto"
Bedaŭrinde precize mi ne scias, kiun titolon ko-
nformas al mi, sed tamen mi volonte alportus lo-
meton al la solidareco de nia Esperanto-movado.
Tial mi proponas, ke tiun, kiu brave pagadas al
an sambroketizon, sed ne estas volema aŭ teĝe-
por lerni Esperanton, oni titolu nur "simpatian-
ton". Li havu nur la rajton porti la nuran verd-
an stelon en la butontruo, sen ia randumaĵo.

Tiun, kiu ankaŭ povas lomete habili en Esper-
anto, estu nomate "samparolanto". Li povu porti
la verdan stelon kun la insigno "E", sed kompre-
neble ankaŭ sen ia randumaĵo, ktp.

Estas memkompreneble, ke la simpatianto unue
salutu la samparolanton, ktp.

Nun, karaĵ samideanoj, mi esperas, ke vi hav-
as sufiĉe da humoro por pardoni mien ironian ŝe-
roon! De serioze parolanto, permesu mien sekvan-
tan opinion pri ĉi tiu temo:

Idealismo estas tre honorinda kaj ĝatinda, sed
deelismo havas kunnaskiton: ĝi estas la fanati-
keco. Oni ne precize scias, kie finiĝas la idea-
liemo, kaj kie komencas la fanatikeco. Ju pli
bela estas la idealo, des pli fortaliganta efik-

e la fanatikeco. Kelkaj movadoj kaj kelkaj bonaj
estis detruataj de siaj akcelantoj, ĉar ili
pro fervora laborado ne rimarkis, kie ĉesis la
idealismo, kaj kie komencis la fanatikeco.

Nia Esperanto-movado trairas la tutan mondon.
Tamen ankoraŭ ni ne atingis nian celon. Tial ni
bezonas ĉiun, kiu estas ankaŭ nur iomete intere-
siganta pri nia bela lingvo kaj pri nia movado!

Estas tri specoj de membroj en la Esperanto-
movado:

La unua speco konsistas el tiuj aktivaj idea-
listoj, kiuj faras sian vivtaskon labori kaj of-
eri por la grandaj celoj de nia lingvo. Honoru
ilini! Sed ili ja estas honorataj per tio, ke ili
estas en la gvidpinto de niaj grupoj, kiel grup-
estroj, ktp.

Al la dua speco apartenas tiuj esperantistoj,
kiuj nian lingvon praktikas kaj ankaŭ, se eble,
verbas novajn membrojn. Sed ili ankoraŭ elkore
estas persekutataj eliajn celojn. Ili ne povas
sin ekskluzive dediĉi al nia Esperanto-movado.
Ankaŭ ili estas multvalorej membroj.

Fine la tria speco estas tiuj pasivaj membroj
kiuj diras: "Mi havas nek tempon nek emon por
min ligi al ĉi tiu afero, sed mi estas konvinki-
ta pri tio, ke la ideo de la Esperanto-lingvo
estas tre bela kaj tre bona, kaj tial mi volonte
apogadas ĝin per membraj kotizoj". Ili pagas ak-
urate iliajn kotizojn, tial ili kredas, ke ankaŭ
ili modeste partoprenas la akceladon de nia mov-
ado. Ĉi tiuj pasivuloj aŭ simpatiantoj ne estas
malpli multvalorej, ĉar eĉ la plej ideala movado
bezonas necesan monon por realigi sian ideon!

Ĉi tiu mia opinio ne estas deca tedigi niajn ka-
rajn membrojn, nur tiel ke por ili ekzistas la
mondo ne nur el la Esperanta vidpunkto. Ne iu

Komo estas maldiligenta su malfidinda nur pro tio, ke li aŭ ŝi ne volas sufiĉe labori por nia movado. Ni ne devas ofendi tiel malgentile tiujn niajn membrojn, kiuj bone opinias pri ni. Tio estas fanatikismo. Kaj kie regas fanatikismo, tie estas la unua ĝusta respondo ekzigi el tia grupo. Ni devas tute respekti niajn membrojn, kiel ajn ili volas kunlabori por nia movado. La grupoj povas kuraĝigi siajn membrojn, sed neniam premi ilin, se oni ne intencas malutili la movadon. En niaj grupoj ne estu kategoriaj diferencoj, sed ĉiu membro devas konscii pri tio, ke li estas estimata kaj samrajtigata. Tiamaniere eble kelkaj membroj estas iam fervoraj kunlaborantoj. Niaj grupoj ne estu societoj en malbona senco, sed amikecgrupoj, en kiuj ĉiu sentas sin agrable kaj estimata!

En ĉiu partio kaj en ĉiu movado estas la plej granda parto de la membroj ĉiam nur simpatiemaj kaj pasivaj membroj. Ni nur povas deziri, ke ankaŭ niaj grupoj enhavu tre multajn pasivajn membrojn, ĉar ili alportas al ni la monon por realigi nian grandan celon.

Tial mi opinias, ke ankaŭ pasiva membreco jam sufiĉas por esti Esperantisto.

Botho STECK.

München 25. (Germanujo).

PAPO AMIKO DE LA LINGVO ESPERANTO SUR LA ALTAROJ

KIAM tiu ĉi numero de HELEGO aperis Papo Pio la X^a, granda amiko de Esperanto, estas jam sanktigite. Tiu ĉi fakto tre bone meritas vermegan komenton, pri lia vivo kaj egado, en la esperanta gazetaro, kaj mi ne dubas, ke tio okazos. La personeco kaj la sankteco de Pio la X^a merit-

as la atenton de ĉiuj, kiuj amas sincere la Pacon kaj la Fratecon, estu kiaj ajn iliaj ideoj kaj kredoj. Kaj inter ili ne devas manki la tuta monda esperantistaro. Nia bela moto "Espero kaj Paco" devigas nin. Kial? Ĉiuj ni scias tion. Ni ne propagas idealon de paco? Ĉu ni ne esperas sian sukceson? Do ambaŭ aferoj estas sufiĉaj poravigoj por dediĉi al la Sanktega Patro ĵu Sankta ĝita nian omagon, kiel pruvon de sincera dankeco.

Unue ĉar li estis granda defendanto de la monda paco. Ni rememoras la belan frazon, kiun ĉi tiu respondon al imperiestro Francisko Jozefo de Aŭstrio, kiam tiu ĉi petis de li benon por la armiloj de la imperia armeo: "Mi benas la armilojn, sed la pacon" Bela frazo: vere, amiko leganto? Jes, sed tiu frazo ankoraŭ estas pli bela, ĉar ĝi estis normo de la vivo de la nova sanktulo. Kaj tial ke tiu ĉi moto "Paco estas nia moto, ĉu estas eble, ke ni povas silenti en tiu ĉi dato la nomon de Pio la 9^a. Papo kiu mortis pro la doloro, kiun kaŭzis al li la unua granda milito de la 19^a jarcento? Neniu. Ni, kiuj amas la pacon, ne povas forgesi tiun nomon. Estas devo de nobleco kaj amo.

Kaj finfine la senkondiĉa amikeco, kiun sentis por la esperanta lingvo estas granda honoro por ni, la esperantistaro; kaj la omago nia parte estas duobla devo. Ni ne forgesu, ke ĉi tiu benis la esperantan movadon en la jaro 1906 kaj diris tiujn belajn parolojn: "Mi agnoskas utilecon de Esperanto por konservi la unuigon inter la katolikaĵoj de la mondo. La katolika agado havas antaŭ si, per Esperanto, brillan estontecon". Neniu esperantisto devas ignori de la personecon de Pio la 9^a. kiun mi sincere kaj kore dezirus respeguli sur tiu ĉi paĝo de BELLECO. S.

mia plumo estas tre modesta por flugi tiel alte. Mi volas rekomendi tamen la legadon de belaj esperantaj originalaĵoj pri la nova sanktulo, kiuj ne nur honoras aŭtorojn, sed ankaŭ nian karan movadon.

Ni devas ankaŭ disvestigi la notitajn faktojn inter la neesperantistoj. Estas necese ke ili sciu, ke la esperanta lingvo ne estas io fremda kaj danĝera, sed io, kion eĉ la sanktuloj rekomendas. Estas necese ankaŭ ke ili sciu, ke la internacia lingvo ankaŭ taŭgas por preĝi al Dio kaj propagi amon inter la homoj ĉie.

S. COLLADO.

(Nacia instruisto).

Sama de Langreo.

~~***~~

POŝTKARTO

Al Rosa Iseli.

EN mondo de paco,
de viv' harmonia,
ĉe luksa palaco
aŭ kabano ia,

plej sorta destino
min igus feliĉa
se vi, l' amikino
de l' koro flor' riĉa.

de mi dum silento
akceptus, ho mia!,
nur kison -fratsento-
sur frunton la vian.

Francesc VILĀ.

Barcelona.

~~***~~

NUESTRA BANDERA YA ONDEA EN EL CABO PENAS

EN las cercanías de este cabo y bañada por el mar, está situada la pintoresca aldea de San Martín de Podes.

En la actualidad, y después de un breve periodo de propaganda, se ha formado en este pueblito un grupo entusiasta de esperantistas entre los que se cuentan personas de ambos sexos y de las más diversas profesiones: obreros, labradores, maestros, abogados, peritos mercantiles, estudiantes, etc.

Al objeto de organizar este grupo local, el día 13 de junio tuvimos la alegría de saludar a nuestro infatigable e inteligente Presidente y profesor del Grupo LA VERDA KOLOMBEJO, D. Alcibiades González; al Vicesecretario, D. Manuel Gutiérrez; al vocal D. Juan Manzana y a otros dos samideanos, quienes, sin temor a la inestabilidad del tiempo, realizaron una excursión con el deseo de conocernos y de cambiar impresiones sobre la marcha de nuestras actividades esperantistas.

Heos pasado un día gratísimo en compañía de tan simpáticos samideanos y esperamos, muy en breve, devolverles la visita todo el grupo local.

C. SEMORAN.
Podes.

AMM

MIA VOJAĜO EKSTERLANDEN

MIA patro kaj mia onklo jam delonge estas esperantistoj, kaj pro ili mi lernis Esperanton antaŭ tri jaroj; mi estas nun 22-jara.

Tuj kiam mi scias Esperanton mi eligis al la Hispana Esperanto-Federacio kaj ricevis "Bole-

tín". En ĝi mi legis raportojn pri la pasinta 12ª Hispana Kongreso de Esperanto, okazinta en la urbo Tarrasa, provinco de Barcelono... Tuj mi estis ravita pri la ideo ĉeesti unu Esperanto-kongreson.

Leginte en "Boletín" pri la 13ª Hispana Kongreso de Esperanto mi diris: "Mi estus tre feliĉa partoprenante tiun Kongreson"... Kaj miaj gepatroj, ĉiam komplezemaĵ, aranĝis ĉion por tio. Mia patrino kaj mi ĉeestis tiun Kongreson.

Tie, inter la kongresanoj, mi renkontis gesinjorojn Yelland, el Aspremont (Francujo). Ŝi estas rusino, li estas anglo. Ili estis la unuaj eksterlandanoj, kun kiuj mi, hezite, ekparolis en Esperanto (vere mi balbutis). De post kiam mi interparolis kun ili, dank' al iliaj konsiloj kaj kuragigaj vortoj, ne plu mi timis paroli nian lingvon.

Post mia unua Kongreso mi partoprenis la duan...

Unu tagon mi legis en "La Praktiko" alnokton de e-ro P. Delaire, de Orléans (Francujo), por ke hispanaj esperantistaj familioj bonvolu akcepti dum somero francan laŭreaton de Esperanto: "Paĉjo, panjo: ĉu ni gastigu francan laŭreaton?" denove mi demandis. "Jes, certe...", estis ilia respondo.

La 16an de julio 1953, junulo J. P. Rousselle, franco, estis ĉe ni kiel gasto. Oni aranĝis vizitojn al la plej gravaj fabrikejoj de teksaĵoj en Sabadell, mia urbo; al la arkeologia kaj industria Muzeo de la urbo, kie estas teksita portreto de Zamenhof.

(Daŭrigota)

Pepita CRIACH, el Sabadell
Parizo, junio 1954

II

Nokto mortas, kaj mia revo
kvazaŭ sudmara mevo
iras for.

Ho tag'! En mistenrugo via
dorlotu ĝin por mia
sola kor'.

Malgraŭ mia foresto, jam plurjara,
de Andaluzi' kaj de la muzik' gitara,
mi sopiras al ĝi,
kiu vekas ĉe mi
tre dolcan bildon pri la viv'
sub la ĉiel'bela pli kaj pli.

(REKANTAĴO)

La antaŭen kanton adeptis Alcibiades GONZALEZ
laŭ la konata franca kanto "Sombreros et mantillo
los".

HISPANA ESPERANTO-FEDERACIO
INFORMA KAJ KUNORDIGA SERVO

EN Cartagena ekzistas de nun HEF-delegito.
Lia adreso estas: José ARROYO GARCIA, str. Me-
cánico Rada, 1. Los Barreros (Cartagena).

NIA VIVO. Unu el la plej viglaj grupoj espe-
rantistaj estas, sendube, "Esperanto-fako" de
Lingua Clug, en Manresa (Barcelona). Tiu grupo
planas perfekte sian agadon, plenumante tre ko-
ntentige la esperantistan, la kulturan, la dis-
tran kaj la fratigan taskojn. Por ke la ceteraj
naciaj esperanto-grupoj povu kaj klopodu imiti
ilin, jen ni resumas la agojn de la nomita gru-
po dum la lastaj monatoj. Laŭ iniciato de tiu,
aktivaj samideanoj, Radio Club Manresa. EAJ 51
elsendas ĉiuŝaŭde, de la 20.15 ĝis la 20.30 ho-
roj, per longondo 201 m., propaganda kaj infor-
ma hispanlingva disradiado. Tri kurejoj (de ele

ntaj kaj unu perfektiga) estis organizatej de
iu "Esperanto-fako". Gvidintoj estas f-ino Te-
resa Planas kaj s-roj Pere Saumell Vila kaj J.
e la Cruz. Ili faris esperantistajn vizitojn al
la urba Muzeo, al la Radio Club Manresa, al la
litro-fandeja manresa Industrio, al la Seo Bas-
lica, al la Automata Centra Telefonejo, al la
fabriko "Gas Masana", al la "Exposició del Dic-
cionari Catalá-Valenciá-Baleár", al "Géneros de
vino Soler, S.A."; ili anse ekkursis al Coll-
adó, al Sampedor, al Sitges kaj al Sabadell.
Ili ĉeestis la omagofeston al Pastro Marcos
Lliró, S.J., unua tica kursgvidinto. Ili organi-
zis prelegojn, estante prelegintoj s-roj Delfi
Salmau, Saumell, Tuset y Llobet; ili aranĝis aran-
ĝajn vesp-ajn kun granda sukceso, kaj agrabla
akcepto al la nederlandano esperantista, f-ino
rudý Durenycamps. Unuvorte, jen grupo, kiu vig-
le laboras. Ni profitas la okazon por gratuli la
delegitan HEB-delegiton, s-ro Gabriel MORA Y ARANA,
pro liaj ĉiumentataj kaj detalaj informoj. Imiti-
nda grupo kaj delegito!

Nia delegito en La Coruna, (s-ro Francisco OR-
TEGA BECERRA, intencas nun organizi la GALICA
ESPERANTO-ASOCIO.

La omago al P. Marcos Lliró en Sabadell (Bar-
celóna) tre bone sukcesis. Unu el la parolantoj
estis de la urbaj aŭtoritatuloj, ke oni donu la
monon de D-ro Zamenhof al unu strato.

En Jerez de la Frontera oni intencas nun org-
nizati la movadon.

La samideanoj en Alicante esperas baldaŭen o-
rganizati la movadon.

En El Ferrol del Caudillo oni daŭre laboras
rapide.

En Burjasot (Valencia), estigis "Peña Espe-
ranto" en la Agrupación Musical "Los Ilos", str.
Calle Social, 3.